

Henning Philipsen (SF):

Det spørgsmål, jeg har stillet, har efter min opfattelse både en konkret og en principiel karakter.

Det går i det konkrete på dette, at en mand bliver fyret på B&W. Det er der jo ikke noget usædvanligt i, men det, der så sker, er, at da arbejdsanvisningen på et senere tidspunkt bliver bedt om den arbejdskraft, som B&W på det tidspunkt skulle bruge, sender den den pågældende ud, som var blevet fyret. Han går ud og aflægger en nødvendig svejseprøve, som han består med en højere karakter end 2 kammerater, som også aflægger svejseprøve, men ham har man ikke brug for; jeg har en fornemmelse af, at en af årsagerne hertil er hans politiske virksomhed på arbejdspladsen.

Det, der er tilbage, er det principielle i det, og det er dette: vi ved, at lønmodtagere har pligt til at modtage anvist arbejde, mens til gengæld arbejdsgivere ikke har en tilsvarende pligt til at antage den arbejdskraft, som arbejdsformidlingen måtte anvise, også selv om den arbejdskraft er i besiddelse af de nødvendige faglige kvalifikationer for at kunne udføre det pågældende arbejde. Jeg har set eksempler på, at arbejdsgivere har forlangt et udbud, om man vil, således at man havde noget at vælge imellem, når man ringede til arbejdsanvisningen for at få anvist folk.

Det, der derfor er det centrale i mit spørgsmål, er ministerens holdning til et spørgsmål om at ændre lovgivningen således, at når de faglige kvalifikationer i øvrigt er opfyldt, skal man ikke af andre årsager end de rent faglige kunne afvise arbejdskraft, som arbejdsformidlingen anviser, på arbejdsmarkedet.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen):

Som svar på det stillede spørgsmål skal jeg først oplyse, at efter bestemmelserne i arbejdsløshedslovens § 1 har arbejdsformidlingen som bekendt til opgave som et neutralt system at foretage en vederlagsfri formidling af kontakt mellem arbejdssøgende og arbejdsgivere og i forbindelse hermed at yde bistand ved valg af erhverv og uddannelse. I denne bestemmelse ligger der således 2 ting: dels at arbejdsformidlingen skal bistå den enkelte arbejdssøgende med at fremskaffe et arbejde, som svarer til den

pågældendes ønsker og forudsætninger, dels at arbejdsformidlingen skal bistå den enkelte arbejdsgiver med at fremskaffe medarbejdere, der er i besiddelse af de kvalifikationer, der måtte være ønsket. Arbejdssøgende er jo ikke tvunget til at overtage et arbejde, der er anvist dem af arbejdsformidlingen, men når det drejer sig om medlemmer af en statsanerkendt arbejdsløshedskasse, er det jo sådan, at disse medlemmer kan miste deres dagpenge for en periode, hvis de nægter at overtage et passende arbejde til overenskomstmæssig løn.

Arbejdsformidlingen er derimod helt uden indflydelse på, hvorvidt arbejdsgiveren ønsker at antage den anviste arbejdskraft, og i den sag, der ligger til grund for hr. Henning Philipsens spørgsmål, har den pågældende virksomhed nægtet at antage en anvist svejser, i stedet antaget to andre, og som det også er oplyst her — det har den pågældende fagforening også oplyst — disse to havde ved de aflagte prøver opnået et lidt dårligere resultat end den anden. Den pågældende svejseres faglige organisation har herefter over for arbejdsformidlingskontoret i København krævet, at arbejdsformidlingen ophører med anvisning af svejsere til den pågældende virksomhed, så længe denne afviser at antage den af arbejdsformidlingen anviste arbejdskraft. Herefter har arbejdsformidlingskontoret i København meddelt metalafdelingen, at arbejdsformidlingen fortsat vil anvise svejsere til den pågældende virksomhed, idet standsning af anvisningen i henhold til loven alene kan ske, hvis virksomheden er omfattet af en konflikt såsom strejke, lock-out, blokade el. lign.

Som arbejdsløshedsloven er udformet, er der altså ikke mulighed for at tvinge en arbejdsgiver til at ansætte en bestemt person, og der er ej heller mulighed for at nægte anvisning i et tilfælde som det, hr. Henning Philipsen her har nævnt.

Henning Philipsen (SF):

Denne beskrivelse af den, om man vil, arbejdsretlige situation og den måde, hvorpå der anvises, kendte vi jo i forvejen, og jeg er derfor beklageligvis ikke i stand til at takke ministeren for noget som helst.

Det, jeg spurgte om, var, om ministeren — og det fremgår af mit spørgsmål — ville være med til at ændre loven, således at de